Lietas Nr. C37072214
Lietas arhīva Nr. C-0045-15/11

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Zemgales apgabaltiesa
Civillietu tiesu kolēģija

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese R.Knabe
ar tiesas sēdes sekretāri I.Butkus
piedaloties lietas izskatīšanā prasītāja pārstāvim maksātnespējas procesa administratoram /pers. A/, atbildētāja /pers. B/ pilnvarotajam pārstāvim zvērinātam advokātam Uģis Ūsiņam, atbildētājas /pers. C/ pilnvarotajam pārstāvim zvērinātam advokātam Normundam Liepiņam, atbildētājai /pers. D/, atbildētājai /pers. E/, atbildētājam /persona F/

izskatīja atklātā tiesas sēdē **Jelgavā, 2015.gada 2.februārī**
civillietu MSIA Būvuzņēmums „R.B' administratora /persona A/prasībā pret /pers. B/, /pers. D/, /pers. C/, /pers. E/, /pers. F/ par parāda piedziņu un dāvinājuma līguma atzīšanu par spēkā neesošu

Aprakstošā daļa

SIA Būvuzņēmums ''R.B.'' maksātnespējas procesa administrators /pers. A/ rajona tiesā cēlis prasību pret /pers. B/, /pers. D/, /pers. C/ par parāda EUR 301 419,74 piedziņu, tiesību atzīšanu saņemt apmierinājumu no nekustamā īpašuma un piedziņas vēršanu uz to, kurā, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, 43.panta pirmās daļas 10.punktu, 137.pantu, 138.panta pirmās daļas 3.punktu un piekto daļu, Civillikuma 1934., 1943.,1912., 1925.,1927.pantiem lūdz:

- piedzīt no /pers. B/ par labu /pers. G/ ''R.B.'' aizdevumu EUR 301 419,74;
- atzīt MSIA Būvuzņēmums ''R.B.'' tiesības vērst piedziņu EUR 139 027,38 apmērā uz /pers. D/ un /pers. C/ piederošo nekustamo īpašumu ''/Nosaukums A/'', Zemītes pagastā, Kandavas novadā;
- nodrošināt prasību daļā par EUR 139 027,38 piedziņu, ierakstot ķīlas tiesības atzīmi Zemītes pagasta zemesgrāmatu nodalījumā Nr. 60 uz /pers. D/ un /pers. C/ piederošo nekustamo īpašumu ''/Nosaukums A/'', Zemītes pagastā, Kandavas novadā, kadastra numurs /numurs A/;
- piedzīt no /pers. B/ par labu MSIA Būvuzņēmums ''R.B.'' visus tiesāšanās izdevumus.

Prasības pieteikumā norāda, ka Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa 2014. gada 17.februārī taisīja spriedumu, ar kuru pasludināja SIA Būvuzņēmums ''R.B.'' maksātnespējas procesu un iecēla /pers. A/par maksātnespējas procesa administratoru. Ziņas par maksātnespējas procesu un administratoru tika ierakstītas maksātnespējas

reģistrā 2014. gada 18.februārī. Norāda, ka pārbaudot publiski pieejamos SIA Būvuzņēmums ''R.B.'' finanšu pārskatus, administrators ir konstatējis, ka sabiedrības īstermiņa aizdevumi uzņēmuma līdzīpašniekiem un vadībai 2007. gada 31.decembrī bija Ls 97 7099(EUR 1390286.62) , 2008. gada 31.decembrī Ls 297 709(EUR 423601.74), 2010. gadā 31.decembrī Ls 211 839 (EUR 301419.74). Pēc 2010. gada SIA Būvuzņēmums ''R.B.'' gada pārskatus vairs nav iesniedzis. Norāda, ka pārbaudot SIA Būvuzņēmuma ''R.B.'' bankas konta pārskatus, konstatēts, ka /pers. B/ laika periodā no 2007.gada 1.janvara līdz sabiedrības darbības pārtraukšanai ir izņēmis no konta skaidru naudu Ls 157 910,00 (EUR 224685.69) . Nekādi attaisnojuma dokumenti par šīs naudas izlietojumu administratoram nav iesniegti. Arī tad, kad administrators /pers. B/ nosūtīja pieprasījumu sniegt informāciju, nodot mantu un dokumentus , viņš nav sniedzis rakstisku atbildi. 2014. gada 3.martā /pers. B/ tika nosūtīts pieprasījums atmaksāt parādu Ls 211 839(EUR 301419.74) apmērā, uz šo brīdinājumu atbilde nav saņemta. Norāda, ka telefona sarunā /pers. B/ paskaidrojis , ka viņa rīcībā neesot nekādu SIA Būvuzņēmuma ''R.B.'' grāmatvedības dokumentu, atzina, ka sabiedrības bilancē fiksētā aizdevuma summa attiecas uz viņu, bet viņš to nevar atmaksāt naudas līdzekļu trūkuma dēļ. Prasītājs uzskata, ka, ņemot vērā , ka SIA Būvuzņēmums ''R.B.'' gada pārskatus ir parakstījis atbildētājs /pers. B/, ir secināms, ka viņš gan kā aizdevēja amatpersona, gan kā aizņēmējs ir atzinis aizdevuma attiecību pastāvēšanu. Tā kā aizdevums fiksēts sabiedrības bilances aktīvu daļā, tad saprotams, ka sabiedrība ir sagaidījusi, ka šī naudas summa tiks atdota. Savukārt fakts , ka saistība gada pārskatā ir norādīta kā īstermiņa aizdevums, norāda, ka aizdevums ir bijis jāatdod ne vēlāk kā gada laikā. /pers. B/ šī informācija bija zināma. Prasītāja ieskatā /pers. B/ 2008. gada 16.jūnijā ir veicis visas mantas dāvinājumu, kas prasītājam piešķir tiesības vērst piedziņu pret atdāvināto mantu. Norāda, ka 1995. gada 28.augustā uz /pers. B/ vārda tika reģistrēts nekustamais īpašums ''/Nosaukums A/'', Zemītes pagastā, Kandavas novadā un 2008. gada 3.jūlijā , pamatojoties uz 2008. gada 16.jūnija dāvinājuma līgumu /pers. B/ nekustamo īpašumu ''/Nosaukums A/'', Zemītes pagastā, Kandavas novadā ir uzdāvinājis meitām /pers. C/ un /pers. D/. Norāda, ka /pers. G/ ''R.B.'' administrators ir apzinājis publiskos reģistrus, kas satur informāciju par atbildētāja mantisko stāvokli. Savukārt atbilstoši Uzņēmuma reģistra sniegtajai informācijai, atbildētājam /pers. B/ dāvinājuma līguma noslēgšanas brīdī piederēja 2500 kapitāla daļas SIA Būvuzņēmums ''R.B.'', kuru kopējā nominālvertība sastādīja Ls 2 500(EuR 3557.18). Dāvinājuma līguma noslēgšanas brīdī /pers. B/ bija arī zemnieku saimniecības ''/Nosaukums A/' īpašnieks. Norāda, ka iepazīstoties ar SIA Būvuzņēmums ''R.B.'' 2007. gada un 2008. gada pārskatiem ir redzams, ka pozitīvu pašu kapitālu uzņēmuma bilancē nodrošina tikai bilances 330.rindā ietvertās debitoru saistības. Kā redzams, tad šo parādu /pers. B/ nevarēja atdot un nav varējis atdot līdz pat šim brīdim. Izslēdzot šo apšaubāmo aktīvu no bilances, redzams, ka SIA Būvuzņēmums ''R.B.'' faktiski ir bijis negatīvs pašu kapitāls. Ņemot vērā šos finanšu datus var viennozīmīgi secināt, ka SIA Būvuzņēmums ''R.B.'' kapitāla daļu vērtība dāvinājuma līguma slēgšanas brīdī vienāda ar nulli. Prasītājs norāda, ka ir atzīstams, ka dāvinājuma līguma noslēgšanas brīdī /pers. B/ nepiederēja nekāda cita manta, kuras pārdošana varētu apmierināt kreditora SIA Būvuzņēmums ''R.B.'' prasījumu. Līdz ar to, nekustamā īpašuma ''/Nosaukums A/'' atdāvināšana ir atzīstama par Civillikuma 1925.pantā paredzēto visas mantas dāvinājumu. Prasītājs prasības pieteikumā pamatojas uz Civillikuma 1927. pantu, kā arī atsaucas LR Augstākās tiesas Senāta 2007. gada 12.septembra spriedumu lietā Nr. SKC-590, izskatot jautājumu par kreditora tiesībām vērst piedziņu uz dāvināto mantu, saskaņā ar Civillikuma

1927.pantu. Šī tiesību norma saista tās piemērošanu ar diviem apstākļiem- mantas dāvināšanas laikā tās dāvinātājam bijuši parādi un dāvinātājs nespēj parādus m nomaksāt. Uzskata, ka ceļot prasību tiesā, prasītājam nav nepieciešamības apstrīdēt starp pusēm noslēgto dāvinājuma līgumu. Pietiek ar to, ka prasītājs lūdz tiesu atzīt prasītājam tiesības vērst piedziņu uz mantu, ko parādnieks ir atdāvinājis, nenorēķinoties ar kreditoriem, kam pastāvēja prasījuma tiesības pret parādnieku dāvinājuma brīdī.
Ar Tukuma rajona tiesas 2014. gada 26.maija lēmumu ir ierakstīta ķīlas tiesības atzīme Zemītes pagasta zemesgrāmatu nodalījumā Nr. 60 uz /pers. D/ un /pers. C/ piederošo nekustamo īpašumu ''/Nosaukums A/'', Zemītes pagastā, Kandavas novadā ,prasības nodrošinājums sniedzas līdz 139027,38 *euro*.

/pers. B/ 2014. gada 12.jūnijā iesniedzis paskaidrojumus par celto prasību, norādot, ka prasību neatzīst pilnībā. Norāda, ka nekad nav aizņēmies no SIA Būvuzņēmums ''R.B.'' nevienu summu savām personiskajām vajadzībām, nav slēdzis aizdevuma līgumu vai jebkādus citus dokumentu par prasībā minētās summas vai tās daļas aizņemšanos. Neuzskata, SIA Būvuzņēmumu ''R.B.'' par kreditoru, kuram jebkāds likumīgs pamats atprasīt parādu, tajā skaitā prasot apmierinājumu no dāvanas. Uzskata, ka bija gan likumīgs, gan morāls pamats 2008. gadā apdāvināt savus tuvākos radiniekus - meitas, savukārt viņām bija likumīgs pamats brīvi rīkoties ar uzdāvināto mantu , ko viņas arī darījušās .

2014. gada 26.jūnijā paskaidrojumi par celto prasību saņemti no atbildētājām /pers. C/ un /pers. D/, kuros norāda, ka prasību neatzīst, uzskata to par nepamatotu un noraidāmu pilnā apmērā daļā, kas vērsta pret viņām. Norāda, ka prasības pieteikumam nav pievienoti dokumenti, kas apstiprinātu maksātnespējas administratora tiesības celt prasību ne tikai pret /pers. B/, ber arī pret viņām. Pievienotajos dokumentos norāda, ka neatrod prasītāja bilanci uz maksātnespējas pasludināšana un prasības celšanas brīdi, kas apstiprinātu, ka prasītājam, kas ir maksātnespējas procesā, nav mantas, no kuras segt kreditoru prasījumus, kā arī nav redzams kreditoru prasījumu un debitoru apjoms. Norāda, ka nav skaidrs, ka prasītāja prasījums pret /pers. B/ ir kalpojis par pamatu prasītāja maksātnespējai, līdz ar to dodot tiesības maksātnespējas administratoram celt prasību pret atbildētājiem šajā lietā. Tāpat atbildētājām netop skaidrs, vai prasītāja administrators pirms prasības celšanas ir noskaidrojis par dāvinājuma apstākļiem, kā arī par faktu, vai tiešām /pers. B/ ir uzdāvinājis /pers. D/ un /pers. C/ visu savu mantu.

2014. gada 27.jūnijā no /pers. G/ ''R.B.'' saņemti prasības pieteikuma papildinājumi par parāda EUR 301 419,74 piedziņu, tiesību atzīšanu saņemt apmierinājumu no nekustamā īpašuma un piedziņas vēršanu uz to, darījuma atzīšanu par spēkā neesošu, kuros kā atbildētāji norādīti /pers. B/, /pers. D/, /pers. C/, /pers. E/, /pers. F/. Prasības pieteikuma papildinājumos, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41.panta pirmās daļās , 43.panta pirmās daļās 10.punkta, 137.panta, 138.panta, Civillikuma 1438.pantu, lūdz;

- nodrošināt prasību daļā par dāvinājuma līguma atzīšanu par spēkā neesošu, ierakstot aizlieguma atzīmi Zemītes pagasta zemesgrāmatu nodalījumā Nr. 60 uz nekustamo īpašumu/nosaukums/
- atzīt par spēkā neesošu no parakstīšanas brīža 2014. gada 11.marta dāvinājuma līgumu;
- dzēst Zemītes pagasta zemesgrāmatu nodalījuma Nr. 60 II daļas 1.iedaļas ierakstus Nr. 4.1., 4.2., 4.3., 4.4., 4.5., ar kuriem zemesgrāmatā nostiprinātas /pers. E/ un /pers. F/

īpašuma tiesības.
Prasības pieteikumā papildinājumos norāda, ka ar Tukuma rajona tiesas 2014. gada 26.maija lēmumu sākotnējā prasība tika nodrošināta ierakstot ķīlas tiesības atzīmi Zemītes pagasta zemesgrāmatu nodalījumā Nr. 60 uz /pers. D/ un /pers. C/ piederošo nekustamo īpašumu ''/Nosaukums A/'', Zemītes pagastā, Kandavas novadā. Mēģinot ierakstīt ķīlas tiesības atzīmi zemesgrāmatu nodalījumā, konstatēts , ka neilgi pirms prasības iesniegšanas tiesā, atbildētājas nekustamo īpašumu ''/Nosaukums A/'' ir uzdāvinājušas citām personām. Norāda, ka no lietai pievienotā 2014. gada 11.marta dāvinājuma līguma redzams, ka /pers. C/ ½ domājamo daļu no nekustamā īpašuma ir uzdāvinājusi /pers. E/ un /pers. D/ ½ domājamo daļu /pers. F/. Abi dāvinājumi ir noformēti vienā aktā. Prasītājs uzskata, ka 2014. gada 11.marta dāvinājuma līgums ir atzīstams par šķietamu jeb fiktīvu līgumu. Norāda, ka 2014. gada 3.martā SIA Būvuzņēmums ''R.B.'' administrators /pers. B/ nosūtīja pieprasījumu atmaksāt parādu Ls 211 839 (EUR 301419.74) apmērā. Brīdinājumā bija norādīts uz nodomu iesniegt prasību tiesā. Šo sūtījumu /pers. B/ ir saņēmis 2014. gada 4.martā. Tādējādi /pers. B/ bija skaidrs, ka piedziņa ir iespējama arī pret viņa meitām /pers. C/ un /pers. D/ 2008. gada 16.jūnijā atdāvināto nekustamo īpašumu. Norāda, ka ņemot vērā , ka /pers. B/ deklarētā dzīves vieta kopš 2011. gada 5.maija ir Zemītes pagasta ''/Nosaukums A/'', viņš ir tieši ieinteresēts, lai šis īpašums netiktu pārdots. Uzskata, ka brīdinājuma saņemšana ir izraisījusi nekustamā īpašuma steidzīgu atsavināšanu. Norāda, ka par fiktīvu darījumu liecina arī fakts, ka īpašums tiek atsavināts ar dāvinātājām cieši saistītām personām - dāvinātājas mātei un personai, ar kur viena dāvinātāja dzīvo vienā dzīvoklī. Šis apstāklis liecina, ka dāvinātājas tikai vēlas radīt atsavināšanas darījuma šķietamību, pašas nezaudējot kontroli par nekustamo īpašumu.

Ar Tukuma rajona tiesas 2014. gada 30.jūnija lēmumu civillieta pēc piekritības nosūtīta izskatīšanai Zemgales apgabaltiesai.
Ar Zemgales apgabaltiesas 2014. gada 23.jūlija lēmumu maksātnespējīgās SIA Būvuzņēmums ''R.B.'' pieteikums par prasības nodrošināšanu apmierināts , ierakstot aizlieguma atzīmi Tukuma rajona tiesas Zemesgrāmatu nodaļas Zemītes pagasta zemesgrāmatu nodalījumā Nr. 60 uz /pers. F/ un /pers. E/ piederošo ½ domājamo daļu no nekustamā īpašuma ''/Nosaukums A/'', Zemītes pagastā, Kandavas novadā.

2015.gada 16.janvārī no atbildētāja /pers. B/ saņemti paskaidrojumi par prasību, kuros norāda, ka prasību neatzīst. Norāda, ka iepriekš jau rakstveida paskaidrojumos neatzina, ka viņa rīcībā būtu naudas līdzekļi, kas izmantoti uzņēmuma saimnieciskajā darbībā vai paredzēti izmaksāt darbinieku darba algām. Tāpat sakarā ar to, ka grāmatvedības pakalpojumi tika saņemti kā ārpakalpojums, viņa rīcībā nav visi grāmatvedības dokumenti, kvītis, maksājuma uzdevumi, līgumi. Norāda, ka visas saistības ar uzņēmumu ir nokārtojis, bet jau augstāk minēto apstākļu dēļ šāda informācija nav bijusi pieejama prasītājam. Tādējādi iekļaujot uzņēmuma 2011. gada pārskatā kaut tikai informāciju par savstarpējiem darījumiem ar apakšuzņēmēju SIA ''Palsams'' 2011. gada pārskatā bilances postenī'' īstermiņa aizdevumi dalībniekiem vai vadībai'' būtu jānorāda Ls 0, savukārt bilances postenī '' parādi piegādātājiem un darbuzņēmējiem'' skaitlim būtu jābūt Ls 118204(EUR 168189.14). Norāda, ka bez citas mantas, kas viņam piederēja dāvinājuma līguma noslēgšanas dienā 2008. gada 16.jūnijā un pēc tās, no mantas, kuras piederību neapstrīdami šobrīd var pierādīt ,ka līdz par 2010. gada 15.aprīlim piederēja 4.gab. traktortehnikas vienības.

Tiesas sēdē prasītājas pārstāvis maksātnespējas procesa administrators /pers. A/ prasību uzturēja pēc prasības pieteikumā un tā papildinājumā norādītajiem motīviem.

Atbildētāja/pers. B/ pilnvarotais pārstāvis zvērināts advokāts Uģis Ūsiņš tiesas sēdē prasību neatzina pēc rakstveida paskaidrojumā norādītajiem motīviem, paskaidroja, ka prasība nav pierādīta, nav pierādīta zaudējumu esamība. Prasītājs ceļot prasību tiesā ir vadījies no publiski pieejamās informācijas uz 2011.gada 1.janvāri. Tas nozīmē, ka laika periodā no 2011.gada 1.janvāra līdz 2014.gada februārim viņam nekādu ziņu nav. Bilance viena kā tāda, kas ir līdz 2011.gadam, prasības summu nepierāda, faktiski uz šo brīdi kreditori pieteikušies 3000 *euro* apmērā. Tas nozīmē, ka šajos skaitļos ir nesakritība, acīmredzami ir bijušas citas saistības, kas ir nokārtotas laika periodā pēc 2010.gada. Viens no apstākļiem, kāpēc šī neatbilstība, izskaidro līgums par savstarpējo ieskaitu 2011.gadā ticis veikts, kurā parāda saistības nocedētas par objektu, kurā pasūtītājs ir bijis SIA /Nosaukums A/, objekts būvniecības darbiem /adrese/. Par šīm būvniecības izmaksām ir atsevišķa vienošanās, faktiski 2011.gadā šie skaitļi būtu koriģējami un izņemami no uzņēmuma gada pārskata. 2008.gadā, kad noticis mantas dāvinājums, /pers. B/ nav nekādas aizdomas, ka viņš nevarēs nokārtot parāda saistības, vai nesaņems naudu par nodotajiem objektiem. Uzskata, ka parāda esamība nav pierādīta un atlīdzību no dāvanas nevar prasīt, jo nav kreditors un nav noticis visas mantas dāvinājums.

Atbildētājas/pers. C/ pilnvarotais pārstāvis zvērināts advokāts Normunds Liepiņš prasību neatzina pēc rakstveida paskaidrojumā minētajiem motīviem, pievienojās zvērināta advokāta Uģa Ūsiņa tiesas sēdē izteiktajiem argumentiem, prasību lūdza noraidīt.
Atbildētāja/pers. D/, /pers. C/ prasību neatzina pēc rakstveida paskaidrojumā norādītajiem motīviem.
Atbildētāji/pers. E/ un /pers. F/ tiesas sēdē prasību neatzina, pievienojās /persona B/pārstāvja zvērināta advokāta Uģa Ūsiņa motīviem

Motīvu daļa
Noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus un argumentus, izvērtējot rakstveida pierādījumus lietā, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka prasība ir noraidāma.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas 2914.gada 17.februāra spriedumu sabiedrībai ar ierobežotu atbildību būvuzņēmumam „R.B" pasludināts maksātnespējas process, par maksātnespējas procesa administratoru ieceļot sertificētu administratoru /pers. A/. Ziņas par maksātnespējas procesu un administratoru maksātnespējas reģistrā ierakstītas 2014.gada 18.februārī.
SIA būvuzņēmuma „R.B" vienīgais īpašnieks un valdes loceklis ir /pers. B/.

No Maksātnespējas likuma 4.panta izriet, ka maksātnespējas process ir tiesiska rakstura pasākumu kopums, kas vērsts uz maksātnespējas subjekta maksātspējas atjaunošanu un kreditora kopuma interešu aizsardzību.

Saskaņā ar Maksātnespējas likuma 64.panta 3.punktu, uz kuru savas prasības pamatošanai atsaucas prasītājs, pēc maksātnespējas procesa pasludināšanas administratoram ir tiesības nodot tiesai izskatīšanai jebkuru parādnieka prasījumu.

Ceļot prasību tiesā, administrators prasītāja labā lūdz piedzīt no parādnieka /pers. B/

parādu 301419,74 *euro* apmērā kā neatmaksātu aizdevumu, vēršot piedziņu uz /pers. D/ un /pers. C/ piederošo nekustamo īpašumu /Nosaukums A/, kadastra Nr./numurs A/, kā arī atzīstot par spēkā neesošu no parakstīšanas brīža 2014.gada 11.marta dāvinājuma līgumu un dzēšot īpašuma tiesību nostiprinājumu uz minēto nekustamo īpašumu /pers. E/ un /pers. F/.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1438.pantu, 1934.pantu,1943.pantu, 1912.pantu, 1925.pantu,1927.pantu.

Minētās likuma normas nosaka, ka ar aizdevuma līgumu saprotams zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošanu īpašumā ar pienākumu atdot tādā pašā daudzumā, tādas pašas šķiras un labuma lietas; aizņēmējam jāatdod tāda pati summa, kādu viņš saņēmis. Dāvinājums ir tiesisks darījums, ar kuru kāds aiz devības piešķir otram bez atlīdzības kādu mantisku vērtību un par dāvinājuma priekšmetu var būt arī visa dāvinātāja manta. Civillikuma 1927.pants noteic, ka manta atzīstama par dāvinātu tikai tiktāl, ciktāl no tās atvilkti dāvinātāja parādi. Tajā gadījumā, kad dāvinātājs nespēj samaksāt parādus, kuri viņam bijuši dāvināšanas laikā, nevien viņa kreditori var prasīt sev apmierinājumu no viņa dāvanas, bet arī viņš pats var prasīt no apdāvinātā, lai no viņa dāvinātās mantas dod atpakaļ šo parādu samaksai vajadzīgo daļu.
Saskaņā ar Civillikuma 1438.pantu, ja griba izteikta tikai izskata pēc, tad tai nav nekādu tiesisku seku, ja vien ar to nav saistīts prettiesīgs trešās personas maldinājums.

No bankas konta izdrukām izriet, ka /pers. B/ laika periodā no 2007.gada 1.janvāra līdz 2010.gadam ir izņēmis no konta skaidru naudu Ls 157910 (224685.69 *euro*). Konta izrakstos norādīts, ka naudas izlietojums paredzēts algai, avansam, saimniecības nauda.
Lietā nav iesniegti dokumenti, kas apliecinātu naudas izlietojumu.
Pēdējais SIA būvuzņēmuma /nosaukums/gada pārskats ir iesniegts par 2010.gadu un tajā norādīts, ka sabiedrībai ir aizdevums uzņēmuma līdzīpašniekiem un vadībai Ls 211839(301419.74 *euro*) apmērā.
Tā kā atbildētājs ir vienīgais SIA būvuzņēmums /nosaukums/ valdes loceklis, prasītājs, atsaucoties uz Civillikuma 1934.,1943.pantiem, kas uzliek par pienākumu aizņēmējam atmaksāt aizdevumu, lūdz piedzīt gada pārskatā minēto summu no atbildētāja /pers. B/, norādot, ka minētā summa ir aizdevums viņam un tas nav atmaksāts.

Tiesa uzskata, ka prasība par aizdevuma atmaksu nav pierādīta, jo aizdevums ir reāllīgums, nav pierādīta naudas izsniegšana, kā arī nav pierādījumu par personu, kura būtu aizņēmējs.

No ierakstiem zemesgrāmatā redzams, ka Zemītes pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs B/ar kadastra Nr./numurs A/ ierakstīts nekustamais īpašums /Nosaukums A/, īpašuma tiesības uz kuru līdz 2008.gada 3.jūlijam bija nostiprinātas /pers. B/. Pamatojoties uz 2008.gada 16.jūnija dāvinājuma līgumu, īpašuma tiesības tika nostiprinātas /pers. C/ un /pers. D/ ½ domājamās daļas apmērā katrai, izbeidzot īpašuma tiesības /pers. B/. 2014.gada 14.martā nostiprināta īpašuma tiesību pāreja /pers. F/ un /pers. E/ katram ½ domājamās daļas apmērā, izbeidzot īpašuma tiesības /pers. C/ un /pers. D/, pamatojoties uz 2014.gada 11.marta dāvinājuma līgumu.

Atsaucoties uz Civillikuma 1927.pantu, kas noteic, ka manta atzīstama par dāvinātu tiktāl,

ciktāl no tās atvilkti dāvinātāja parādi, kā arī uz Civillikuma 1438.pantu, kas noteic, ja griba izteikta tikai izskata pēc, tad tai nav nekādu tiesisku seku, - prasītājs lūdz atzīt par spēkā neesošu 2014.gada 11.marta dāvinājuma līgumu, vērst piedziņu uz nekustamo īpašumu /Nosaukums A/, jo dāvinājums nepauž dāvinātāju patieso gribu.

Tiesa uzskata, ka lietā nav iegūti pierādījumi, kas apstiprinātu prasītāja apgalvojumu, ka dāvinātāju griba ir izteikta tikai izskata pēc un dāvinājums ir vērsts uz izvairīšanos no iespējamas piedziņas.

Apstāklis, ka īpašums atsavināts dāvinātājas mātei un personai, ar kuru viena no dāvinātājām dzīvo vienā dzīvoklī, pats par sevi nedod pamatu apgalvojumam, ka griba ir izteikta tikai izskata pēc.
Turklāt, Civillikuma 1590.panta izpratnē prasītājam šajā darījumā nav prasības tiesības par līguma apstrīdēšanu.